

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske odvjetničke komore, koju zastupa predsjednik J. Š., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 15. rujna 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/20-01/956, URBROJ: 401-01/06-21-4 od 17. lipnja 2021.

2. Odbija se kao neosnovana žalba I. B. iz D., V. 17, protiv rješenja Hrvatske odvjetničke komore broj 5094/20 od 2. srpnja 2020.”

II. Odbija se podredni tužbeni zahtjev koji glasi: “Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje: KLASA: UP/II-008-07/20-01/956, URBROJ: 401-01/06-21-4 od 17. lipnja 2021. i predmet vraća na ponovni postupak.”

Obrazloženje

1. Tužitelj je rješenjem broj: 5094/20 od 2. srpnja 2020. odbio zahtjev I. B., odvjetnika u D. od 26. ožujka 2020. za dopunu informacije u dijelu koji se odnosi na „preslike“ (scan) svih putnih naloga i računa koji su isplaćeni, odnosno plaćeni ili refundirani na ime naknada za putovanja (dnevnice, putni troškovi, smještaj i.t.d.) koje je Hrvatska odvjetnička komora (dalje: HOK, Komora) isplatila ili refundirala disciplinskom tužitelju HOK-a A. J. za razdoblje od 1. listopada 2014. do 31. prosinca 2019. Tvrdi da se traženi podaci smatraju poslovnom tajnom, pozvao se na Zakon o zaštiti tajnosti podataka i Pravilnik o dužnosti čuvanja poslovne i profesionalne tajne HOK-a te da bi priopćavanjem istih mogle nastupiti štetne posljedice za interese HOK-a. Osim navedenoga, smatra da preslike koje tužitelj traži sadrže osobne podatke disciplinskog tužitelja A. J. pa da bi davanjem informacije povrijedio Uredbu

o zaštiti osobnih podataka i pravo A. J. na zaštitu njegovih osobnih podataka i na poštivanje njegovog privatnog života.

2. Protiv tog rješenja, tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženik osporavanim rješenjem djelomično uvažio te je I. B. odobrio pristup dijelu traženih informacija.

3. Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom traži poništavanje tuženikovog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., dalje u tekstu: ZUS).

4. Tužitelj u tužbi ukazuje na proturječnosti i nerazumljivosti osporavanog rješenja te navodi da je izreka rješenja na dva mjesta označena brojem 3., a da se obrazloženje na više mjesta referira upravo na točku 3. izreke rješenja. Tvrdi da je rješenje proturječno samo sebi i da je nezakonito. Nadalje tužitelj tvrdi da je tuženik pogrešno utvrdio da prihodi HOK-a predstavljaju javna sredstva u skladu sa člankom 16. stavkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) te da je pogrešnom primjenom navedene zakonske odredbe i članka 15. ZPPI-a odobrio pristup informacijama pod točkom 3. izreke. Tužitelj ističe da su pregled putnih troškova i putnih naloga kao i preslike obračuna putnih naloga i računa koji se odnose na isplate disciplinskom tužitelju A. J. propisani kao poslovna i profesionalna tajna Pravilnikom o dužnosti čuvanja poslovne i profesionalne tajne HOK-a te sadržavaju osobne podatke fizičkih osoba. Tvrdi da tuženik nije razmotrio može li se cilj pristupa informacijama razumno postići na jednako učinkovit način drugim sredstvima kojima se manje zadire u pravo na privatnost, na zaštitu osobnog života i zaštitu osobnih podataka niti je razmotrio posljedice obrade podataka za fizičke osobe.

5. Tužitelj navodi da je riječ o podacima koji predstavljaju zaštićenu poslovnu tajnu ne samo Komore nego i trećih osoba koje s njom surađuju čija suradnja je Komori nužna za izvršavanje njenih zakonskih obaveza, a koje su osobe imale razumno i legitimno očekivanje da će njihovi podaci biti zaštićeni. Navodi da su podaci o financijskom poslovanju Komore i potrošnji njenih sredstava javno dostupni na web stranicama Komore te da je vidljiv i iznos za određenu svrhu čime je osigurana transparentnost poslovanja Komore. Tvrdi da sumarna dostava podataka osigurava dostupnost informacije, ali da ne ugrožava prava A. J., poslovnu tajnu tužitelja i njegovih suradnika ni osobne podatke njihovih zaposlenika. Smatra da je u tom smislu tuženik pogrešno protumačio i primijenio odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka. Tvrdi da bi ekstenzivnim omogućavanjem pristupa informacijama koje predstavljaju zaštićene podatke bili ozbiljno povrijeđeni zaštićeni interesi fizičkih osoba te poslovna i profesionalna tajna pri čemu nad interesom zaštite prava fizičkih osoba ne prevladava javni interes za dostupnošću informacije, niti je osporavanim rješenjem postignuta nužna ravnoteža između sukobljenih prava i interesa jednakoga ranga. Predlaže poništiti tuženikovo rješenje i odbiti žalbu I. B., a podredno poništiti tuženikovo rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak.

6. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda osporavanog rješenja te dodaje da je u istom došlo do nenamjernih omaški u pisanju koje su ispravljene Rješenjem o ispravku rješenja KLASA: UP/II-008-07/20-01/956, URBROJ: 401-01/06-21-8 od 26. srpnja 2021. pa da ne stoji navodi o proturječnostima u rješenju. U odnosu na navode tužitelja da je povrijedio zakonske odredbe vezane na poslovnu tajnu i zaštitu osobnih podataka, a da nije razmotrio neki drugi jednako učinkovit način postizanja cilja pristupa informacijama kojima se manje zadire u pravo na privatnost, na zaštitu osobnog života i zaštitu osobnih podataka, ističe da u postupku

po žalbi odlučuje upravo u odnosu na informacije koje su mu dostavljene kao informacije koje su predmet postupka te da nije ovlašten pronalaziti neke druge načine kojima bi se moglo konkretnom žalitelju omogućiti pristup informacijama na način koji bi odgovarao tužitelju. U odnosu na navode tužitelja radi li se o javnim sredstvima tuženik se poziva na presude ovog suda poslovni broj: UsII-2/16-8 od 16. travnja 2016. i UsII-95/20-5 od 7. srpnja 2020.

7. Što se tiče testa razmjernosti i javnog interesa tuženik navodi da je prije donošenja odluke isti proveo u žalbenom postupku, uzimajući u obzir odredbe svih relevantnih propisa, što je obrazložio u pobijanom rješenju. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi pobijano rješenje.

8. U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

9. Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave ovaj sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

10. U odnosu na tužbene navode o proturječnosti i nerazumljivosti osporavanog rješenja valja navesti da iz spisa proizlazi da je tuženik na temelju odredbe članka 104. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) rješenjem KLASA: UP/II-008-07/20-01/956, URBROJ: 401-01/06-21-8 od 26. srpnja 2021. ispravio pogreške u pisanju koje je dostavio tužitelju, a rješenje o ispravku proizvodi pravni učinak od dana od kojeg proizvodi pravni učinak rješenje koje je ispravljeno.

11. Po ocjeni ovog suda, pravilno je tuženik utvrdio da je HOK tijelo javne vlasti u smislu odredbe članka 5. ZPPI-a jer se radi o pravnoj osobi s javnim ovlastima osnovanoj na temelju Zakona o odvjetništvu („Narodne novine“ 9/94., 117/08., 50/09. i 18/11.) koja se financira iz javnih sredstava (članarina, upisnina). Pri tom se tuženik pravilno pozvao i na pravna stajališta ovog suda izražena u presudama poslovni broj: UsII-2/16-8 od 16. travnja 2016. i UsII-95/20-5 od 7. srpnja 2020.

12. Kako se tražene informacije odnose na raspolaganje javnim sredstvima tijela javne vlasti, tužitelj pogrešno smatra da u predmetnom slučaju nema mjesta primjeni članka 16. stavka 3. ZPPI-a. Stoga je tuženik pravilno proveo test razmjernosti i javnog interesa te je korisniku informacije osporavanim rješenjem u smislu odredbe članka 15. stavka 5. ZPPI-a ograničio pristup dijelu informacija, odnosno određenim podacima, kojima bi se zadiralo u privatni život osobe za koju se informacije traže.

13. Naime, ZPPI propisuje da tijelo javne vlasti može ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka (čl. 15. st. 2. t. 4.) ili može učiniti dostupnim samo dijelove informacije (čl. 15. st. 5.). Kada se radi o informacijama za koje su propisana ograničenja iz članka 15. ZPPI-a, tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa (čl. 16.).

14. Uz navedeno, tuženik se pravilno poziva i na odredbe Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ koja je u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama od 25. svibnja 2018.

15. Po ocjeni suda, pravilno je tuženik I. B. odobrio pravo na pristup Pregledu putnih troškova po djelatnicima HOK-a – A. J., kao i Pregledu putnih naloga po djelatnicima HOK-a – A. J., za tražena razdoblja dok je istom djelomično odobrio pravo na pristup preslikama obračuna putnih naloga HOK-a s pripadajućim računima uz koje su oni priloženi za smještaj, cestarinu i parkiranje za A. J., na način da se na njima prekriju podaci o OIB-u, adresi prebivališta za istog kao i podaci o marki i registarskoj oznaci njegovog automobila, korisnički ID i broj kartice s preplatom A. J. izdane od Hrvatskih auto-cesta, imenima i prezimenima i vlastoručnim potpisima fizičkih osoba zaposlenika trgovačkih društava koja su izdala i fakturirala račune, u kojem dijelu je zahtjev pravilno odbijen.

16. Ovdje valja navesti da je tužitelj i tijekom upravnog postupka isticao iste prigovore na koje je tuženik odgovorio uz iscrpno i razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan, a koje radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanje prihvaća u cijelosti.

17. S obzirom na sve navedeno, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbijen je tužbeni zahtjev kao neosnovan i odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 15. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.